

योएलचे पुस्तक आणि लाओदीकेयातील सातव्या दिवसाची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक सोळा

Jeff Pippenger

2025-12-22

क्रमांक सोळा

मुख्य विषय हाताळण्यापूर्वी इतके बरेच शब्द वापरल्याबद्दल मी आगाऊ क्षमा मागतो. योएलाच्या पुस्तकाचा आपण प्रत्यक्ष विचार करित असताना मी वापरणार असलेल्या तर्कशृंखलेतील महत्त्वाचे घटक ठरणाऱ्या काही भविष्यसूचक रेषा मी त्यांच्या योग्य ठिकाणी बसवू इच्छितो. यापूर्वी मी उल्लेख केला आहे की, योएलाच्या पुस्तकात “cut off” असा अनुवाद केलेल्या हिब्रू शब्दाची मुळे अब्राहामाच्या दिवसांत कराराची पुष्टी करण्यासाठी वापरल्या जाणाऱ्या बलिदानपद्धतीत आढळतात.

जागे व्हा, हे मद्यपी हो, आणि रडा; आणि हंबरडा फोडा, हे द्राक्षारस पिणारे सर्व जनहो, नव्या द्राक्षारसामुळे; कारण तो तुमच्या तोंडातून कापून टाकण्यात आला आहे. योएल 1:5.

हिब्रू शब्द “cut off” हा H3772 आहे, आणि तो एक मूलधातू आहे ज्याचा अर्थ ‘कापणे (तोडून टाकणे, खाली पाडणे किंवा तुकडे करणे); अर्थविस्ताराने नष्ट करणे किंवा संपूर्णपणे संपवणे; विशेषतः करार करणे (म्हणजे संधी किंवा समझोता करणे, मूळतः मांस कापून त्याच्या तुकड्यांमधून जाण्याद्वारे).’

मला हे उमजते की “cut off” या शब्दाची Strong’s मधील व्याख्या व्याकरणाच्या दृष्टीने त्याला “primitive root” असे संबोधते. असे असले तरी, करार आणि अब्राहाम यांच्याशी संबंधित असलेले हे कापणे, कराराचा प्रकाश त्या शब्दाशी जोडलेला आहे, आणि तो प्रकाश त्याच्या मूलभूत ऐतिहासिक मुळाशी प्रस्तुत केला जातो, हे ओळखून देते. कराराच्या इतिहासाच्या दृष्टीने “cut” हा शब्द; आपल्या आदिम मुळांवर आधारित एक भविष्यसूचक प्रतीक आहे, आणि व्याकरणदृष्ट्याही त्याची ओळख primitive root अशीच केली जाते.

पाचव्या वचनातील हा उच्चार केवळ एवढेच दर्शवत नाही की “नवीन द्राक्षारस” याने प्रतिकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या उत्तरकालीन पावसाचा संदेश त्यांच्याकडे नाही, तर त्याच वेळी आणि त्याच ठिकाणी ते देवाच्या करारबद्ध लोक म्हणून नाकारले गेले आहेत—असे करारबद्ध लोक, जे आपली “मूळ आद्य मुळे” अब्राहामापर्यंत पोहोचवितात.

ज्या पिढीचा चाळीस वर्षांहून अधिक काळ अरण्यात मृत्यू झाला, तिने आपली आदिम मुळे अब्राहामपर्यंत शोधली, ज्याचा अर्थ अनेक राष्ट्रांचा पिता असा होतो. जी पिढी यहोशवाबरोबर वचनदत्त देशात प्रवेशली, तिने आपली आदिम मुळे अब्राहामपर्यंत शोधली. ज्यांनी ख्रिस्ताला क्रूसावर खिळले त्या यहुद्यांनी आपली आदिम मुळे अब्राहामपर्यंत शोधली. अंधकारमय युगांतून बाहेर आलेल्या प्रोटेस्टंटानी, आणि जे 1844 मध्ये देवाच्या निवडलेल्या करारबद्ध लोकांप्रमाणे परीक्षित होऊन नाकारले गेले, त्यांनी आपली आदिम मुळे अब्राहामपर्यंत शोधली. 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी परमपवित्र स्थानात प्रवेशलेल्या मिलेराइट फिलाडेल्फियन चळवळीने आपली आदिम मुळे अब्राहामपर्यंत शोधली. 1863 मध्ये यरीहो पुन्हा बांधणाऱ्या मिलेराइट लाओदिकीया चळवळीने आपली आदिम मुळे अब्राहामपर्यंत शोधली. लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी प्रभूच्या मुखातून ओकली जाणारी लाओदिकीया सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने आपली आदिम मुळे अब्राहामपर्यंत शोधली. त्या सर्व पिढ्यांनी द्राक्षमळ्याच्या दृष्टांताची पूर्तता केली आहे, किंवा करतील.

योएलमधील मद्यपी जागे होतात आणि त्यांना कळते की देवाच्या लोकांप्रमाणे त्यांना नाकारले गेले आहे, आणि त्यांच्याकडे उत्तरवर्षाचा संदेश नाही. मग याच्या विरुद्ध गोष्ट सत्य ठरते. ज्यांना योएल “गौरवाचे मुकुट” परिधान करणारे असे ओळखतो, ते मग करारात प्रवेश करतात, मुद्रांकित केले जातात आणि अर्पण म्हणून वर उचलले

जातात. देव आणि निवडलेल्या लोकांमधील प्रथम विधिवत् मान्यताप्राप्त कराराची सुरुवात त्याच “कापणीने” झाली होती, जी देवाच्या लोकांच्या अंतिम बलिदानात दर्शविली जाते; आणि त्या बलिदानाची सुरुवात रविवारच्या कायद्यापासून होते. हे कापणे म्हणजे गहू आणि तण यांचे विभाजन होय. तण नाकारले जातात आणि अग्नीत टाकले जातात, आणि गहू पॅटेकोस्टच्या प्रथमफलाच्या गव्हाच्या अर्पणाप्रमाणे एकत्र बांधले जातात; आणि नंतर ते “पूर्वीच्या वर्षाप्रमाणे” वर उचलले जातात.

अब्राहामाच्या कराराचे प्रतिनिधित्व करणारी चार स्थाने सामान्यतः निदर्शित केली जातात. उत्पत्ति बारा मध्ये अब्राहामाला ‘पाचारण’ केले जाते आणि त्याला मोठे राष्ट्र करण्याचे वचन दिले जाते. हे कराराचा भाग नाही, परंतु ते एका वचनाचे पाचारण आहे. त्या वेळी त्याचे नाव अब्राम असे असते, कारण करारसंबंधाच्या प्रतीकांपैकी एक म्हणजे नावबदल होय. कराराच्या चार टप्प्यांपैकी तिसऱ्या टप्प्यात अब्रामचे नाव बदलले जाते.

कारण देवाने अब्राहामाला वचन दिले तेव्हा, स्वतःपेक्षा मोठ्या कोणाची शपथ घेता येत नसल्यामुळे, त्याने स्वतःच्याच शपथेवर म्हटले, “निश्चितच मी तुला आशीर्वाद देईन, आणि निश्चितच तुझी संतती वाढवीन.” आणि अशा प्रकारे, त्याने धीराने प्रतीक्षा केल्यानंतर वचनाची प्राप्ती केली. कारण मनुष्य खरोखर स्वतःपेक्षा मोठ्याची शपथ घेतात; आणि पुष्टीसाठी दिलेली शपथ त्यांच्या दृष्टीने सर्व वादांचा अंत करणारी ठरते. याच कारणास्तव देवाने, वचनाचे वारस असणाऱ्यांना आपल्या सल्ल्याचे अपरिवर्तनीय स्वरूप अधिक स्पष्टपणे दाखविण्याची इच्छा धरून, त्या वचनाची शपथेने खात्री केली; जेणेकरून दोन अपरिवर्तनीय गोष्टींमुळे, ज्यांत देवाला असत्य बोलणे अशक्य आहे, आपल्याला, आपल्यासमोर ठेवलेल्या आशेचा आधार धरण्यासाठी आश्रयाला पळालेल्या आपल्याला, दृढ सांत्वन मिळावे. ही आशा आपल्या आत्म्याचा नांगर आहे, जो खात्रीचा आणि स्थिर आहे, आणि जो पडद्याच्या आतील भागात प्रवेश करतो; जिथे आपल्यासाठी अग्रदूत म्हणून येशू प्रवेशला आहे, मेल्कीसेदेकाच्या क्रमाप्रमाणे तो सदासर्वकाळाचा महायाजक झाला आहे. इब्री लोकांस ६:१३-२०.

आवाहन हे अब्रामास दिलेले देवाचे वचन होते, आणि त्यानंतर आलेल्या “शपथे”द्वारे त्याने दुसरा साक्षीदार दिला. त्यानंतर आलेली “शपथ” त्रिविध होती. वचनरूप आवाहनानंतर, जे पहिले पाऊल होते, दुसरे, तिसरे आणि चौथे पाऊल हे देवाने निवडलेल्या लोकांबरोबर केलेल्या वास्तविक त्रिविध कराराचे घटक आहेत. उत्पत्ति पंधराव्या अध्यायात देव एका नाट्यमय विधीद्वारे औपचारिकरीत्या करार “कापतो” (स्थापित करतो), ज्यामध्ये फक्त देवच विभाजित प्राण्यांच्या मध्येून जातो आणि अब्राहामाच्या संततीस भूमी देण्याचे निरपेक्ष वचन देतो. वचनदत्त देश दोन नद्यांच्या मधील देश म्हणून दर्शविला गेला; मिसरची नदी आणि फरात नदी. त्रिविध कराराच्या पहिल्या पावलात दोन नद्यांच्या भविष्यवाणीतील प्रतीकवादाचा आणि त्या प्रतीकाशी संलग्न असलेल्या सर्व गोष्टींचा थेट उल्लेख समाविष्ट आहे. प्रेरणा जेव्हा उलई आणि हिंदेकेल या नद्यांकडे आता पूर्णत्वाच्या प्रक्रियेत असलेल्या घटनांप्रमाणे निर्देश करते, तेव्हा त्या दोन नद्या अब्रामाच्या भविष्यवाणीत पूर्वछायित झालेल्या होत्या. दृश्यरचना अब्रामाच्या दोन नद्यांच्या मध्ये आहे; आणि त्या दानियेलाच्या दोन नद्यांबरोबर एकत्र आणल्या असता चार नद्या होतात, कारण ख्रिस्ताचा आवाज हा पुष्कळ पाण्यांचा आवाज आहे.

त्याच दिवशी परमेश्वराने अब्रामाबरोबर करार केला आणि म्हटले, तुझ्या संततीस मी हा देश दिला आहे, मिसरच्या नदीपासून त्या महान नदीपर्यंत, म्हणजे युफ्रेटीस नदीपर्यंत: केनी, केनिज्जी, कब्रानी, हित्ती, परिज्जी, रेफाईम, अमोरी, कनानी, गिर्गाशी आणि यबूसी. उत्पत्ति 15:18-21.

अब्रामाला वचन दिलेला देश म्हणजे संपूर्ण जग होय, ज्याचे अंतिम दिवसांत दहा राजांद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले आहे; परंतु कराराच्या प्रारंभीच्या दिवसांत ते दहा राजे म्हणून नव्हे, तर दहा जमाती म्हणून नमूद केले गेले होते. एक लाख चव्वेचाळीस हजार संपूर्ण जगाशी संघर्षात असतील. त्यानंतर, पृथ्वीवरील दहा राजांवर राज्य करणाऱ्या प्रकटीकरण सत्राच्या किरमिजी रंगाच्या वेश्येच्या मार्गदर्शनाखाली असलेल्या एक-जागतिक शासनाद्वारे रविवारच्या उपासनेची सक्ती करण्याच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेत जग गुंतले जाईल. अब्रामाच्या संदर्भात, पशूच्या प्रतिमेतील चर्च व राज्य यांचे प्रतीक मिसरच्या नदीद्वारे दर्शविले आहे, जी राज्यकारभाराचे प्रतीक आहे, आणि बाबेलच्या नदीद्वारे, जी चर्चकारभाराचे प्रतीक आहे.

या घटनांनंतर परमेश्वराचे वचन दृष्टांतात अब्रामाकडे आले आणि म्हणाले,

हे अब्राम, भिऊ नकोस: मी तुझी ढाल आहे, आणि तुझे अतीव महान प्रतिफळ आहे.

आणि अब्राम म्हणाला, प्रभु परमेश्वरा, तू मला काय देणार, कारण मी निःसंतान जात आहे, आणि माझ्या घराचा कारभारी हा दमास्कसचा एलीएझर आहे? आणि अब्राम म्हणाला, पाहा, तू मला संतती दिली नाही; आणि, पाहा, माझ्या घरात जन्मलेला एकजणच माझा वारस आहे. आणि, पाहा, परमेश्वराचे वचन त्याच्याकडे आले, असे म्हणत,

हा तुझा वारस होणार नाही; परंतु जो तुझ्याच उदरातून उत्पन्न होईल तोच तुझा वारस होईल. मग त्याने त्याला बाहेर नेले आणि म्हणाला, आता आकाशाकडे पाहा, आणि शक्य असल्यास तारे मोजून दाखव; आणि तो त्याला म्हणाला, तुझा वंश असाच होईल.

आणि त्याने परमेश्वरावर विश्वास ठेवला; आणि त्याने तो त्याला धार्मिकतेसाठी गणला. आणि तो त्याला म्हणाला, मी परमेश्वर आहे, ज्याने तुला कस्दी लोकांच्या ऊर येथून बाहेर काढले, हे भूमी तुला वारसा म्हणून देण्यासाठी.

आणि तो म्हणाला, प्रभु देव, मी हे कशावरून जाणू की मी त्याचा वारसा घेईन? आणि तो त्याला म्हणाला, माझ्यासाठी तीन वर्षांची एक गायीण, तीन वर्षांची एक शेळी, तीन वर्षांचा एक मेंढा, एक पांडुक आणि एक कबुतराचे पिल्लू घे.

आणि त्याने ती सर्व जनावरे आपल्या जवळ घेतली, आणि त्यांना मधोमध विभागून प्रत्येक तुकडा एकमेकांसमोर ठेवला; परंतु पक्ष्यांना त्याने विभागले नाही. आणि जेव्हा शिकारी पक्षी त्या प्रेतांवर खाली उतरले, तेव्हा अब्रामने त्यांना हाकलून लावले. आणि सूर्य मावळत असता अब्रामवर गाढ झोप पडली; आणि पाहा, मोठ्या अंधकाराची भयप्रद छाया त्याच्यावर पडली. आणि त्याने अब्रामास म्हटले,

निश्चयपूर्वक जाणून ठेव की तुझे संततीस्वरूप वंशज त्यांच्या नसलेल्या देशात परके होतील, आणि ते त्यांची सेवा करतील; आणि ते त्यांना चारशे वर्षे पीडित करतील; आणि ज्या राष्ट्राची ते सेवा करतील त्या राष्ट्राचा मी न्याय करीन; आणि त्यानंतर ते मोठ्या संपत्तीसह बाहेर पडतील.

आणि तू आपल्या पितरांकडे शांतीत जाशील; तुला उत्तम वृद्धापकाळी पुरले जाईल.

परंतु चौथ्या पिढीत ते पुन्हा येथे येतील; कारण अमोरी लोकांचे अधर्म अद्याप परिपूर्ण झालेले नाही.

आणि असे झाले की, सूर्य मावळला आणि अंधार झाला, तेव्हा पाहा, धुराने भरलेली भट्टी आणि जळता दिवा त्या तुकड्यांमधून गेला. उत्पत्ति 15:1-17.

जो रात्री अग्निस्तंभ आणि दिवसा मेघस्तंभ होऊन मोशे व इस्राएलच्या संततीचे मार्गदर्शन करणार होता, तोच धुराड्याची भट्टी आणि प्रज्वलित दीप असा त्या “कापलेल्या” तुकड्यांच्या मधून गेला.

आणि परमेश्वर दिवसास मेघस्तंभात त्यांच्या पुढे जाऊन त्यांना मार्गदर्शन करीत होता; आणि रात्री अग्निस्तंभात, त्यांना प्रकाश देण्यासाठी; म्हणजे ते दिवस-रात्र प्रवास करू शकतील. दिवसाचा मेघस्तंभ आणि रात्रीचा अग्निस्तंभ त्याने लोकांसमोरून दूर केला नाही. निर्गम 13:21, 22.

जळणारा दिवा आणि धुराळणारी भट्टी यांनी मेघस्तंभ किंवा अग्निस्तंभ यांचे प्रतिरूप दर्शविले, आणि अब्रामाबरोबर देवाने करार स्थापन करण्याच्या प्रक्रियेत असलेल्या तीन पायऱ्यांपैकी पहिल्या पायरीतील एक भविष्यसूचक घटक दर्शवितो. हा अध्याय “भिऊ नकोस” या शब्दांनी आरंभ होतो, कारण पहिल्या देवदूताचा संदेश आहे, “देवाला भिऊन रहा”; आणि जे अब्रामाप्रमाणे देवाला भितात, त्यांना देवाची भीती बाळगण्याची गरज भासणार नाही. भीतीचे दोन प्रकार आहेत, कारण लोकांचेही दोन वर्ग आहेत.

कराराच्या उताऱ्यात पुढे अब्रामाने देवावर विश्वास ठेवला, आणि तो त्याला धार्मिकतेसाठी गणला गेला. हे तीन देवदूत पवित्र आत्म्याच्या कार्याशी समांतर आहेत, जसे योहानाने मांडले आहे की पवित्र आत्मा तीन गोष्टींबद्दल दोष दाखवितो: पाप, धार्मिकता आणि न्याय. ही वैशिष्ट्ये त्या तीन देवदूतांशी सुसंगत आहेत; म्हणून कराराच्या उताऱ्यात देवभय मांडल्यानंतर, दुसरे पाऊल म्हणून धार्मिकता ओळखली जाते, आणि त्यानंतर न्यायाची घोषणा येते, जे पवित्र आत्म्याचे तिसरे कार्य आणि तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे. कराराचे पहिले पाऊल पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतीक होते, जो नेहमीच तिन्ही संदेशांचा एक फ्रॅक्टल असतो. करारप्रक्रियेतील ही तीन पावले प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांचे प्रतिनिधित्व करतात.

अब्रामाला नीतिमान ठरविण्यात आल्यानंतर, ज्याने दुसऱ्या देवदूताची खूण होते, तो अर्पणाची तयारी करतो; कारण न्यायाच्या तिसऱ्या टप्प्याच्या अगदी आधी अर्पण तयार केले जाते. ते अर्पण मलाखी तीनमधील लेवीयांच्या त्या अर्पणाचे प्रतिनिधित्व करते, जे निशाण म्हणून उंच केले जाते. जसे मोशेच्या जीवनातील चाळीस वर्षांचे तीन कालखंड तीन देवदूतांच्या संदेशांचे प्रतिनिधित्व करतात, तसेच मोशेच्या पहिल्या चाळीस वर्षांत तीन देवदूतांच्या संदेशाच्या सर्व तीन पायऱ्या आहेत.

मोशेच्या साक्षीची सुरुवात त्याच्या पालकांनी देवाचे भय बाळगण्यापासून होते, (पहिले पाऊल), आणि त्यानंतर दृश्य चाचणी येते. दुसऱ्या पावलात दृश्य चाचणी समाविष्ट आहे, जसे दानियेल पहिल्या अध्यायात घडले होते, जेव्हा दानियेलने प्रथम देवाचे भय बाळगले व बाबिलोनी आहार खाण्यास नकार दिला, आणि मग त्याच्या शारीरिक रूपावरून त्याची परीक्षा घेण्यात आली. त्यानंतर दानियेलासाठी तिसरी चाचणी तीन वर्षांनी राजा नबुखदनेस्सरकडून आली, जो उत्तरेकडील राजाचा आणि रविवारच्या कायद्याचा प्रतीक आहे, आणि हेच तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे.

मोशेच्या आईवडिलांनी देवाचे भय बाळगून त्याला पाण्यातील एका पेटीत ठेवले, आणि फिराऊनच्या कन्येला ती परिस्थिती पाहण्यास मार्गदर्शन करण्यात आले; त्यानंतर तिने त्या बालकाला वाचवण्याच्या बाजूने निर्णय दिला. मोशेच्या जीवनाची सुरुवात ही देवाने मानवजातीशी केलेल्या कराराचे एक दृष्टांत होती; आणि नंतर देवाने मोशेद्वारे मानवजातीमधून निवडलेल्या एका निवडक राष्ट्राशीही करार केला. नोहाने मानवजातीशी केलेला करार हा मोठ्या लोकसमुदायाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि मोशेने निवडक लोकांशी केलेला करार हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा आहे. कराराची पुष्टी करण्यासाठी अब्रामाने जो अर्पण करावयाचा होता, त्यावर नोहाच्या कराराचे चिन्ह अंकित होते; अगदी त्याप्रमाणेच मोशेवरही होते, ज्याने शतकांनंतर अब्रामाची भविष्यवाणी पूर्ण केली.

अर्पणात पाच प्रकारचे प्राणी होते; तीन वर्षांची कालवड, तीन वर्षांची शेळी, तीन वर्षांचा मेंढा, एक कपोत आणि एक कबूतराचे पिल्लू. पक्ष्यांना अखंड ठेवण्यात आले, आणि कालवड, मेंढा व शेळी यांना अर्धे “कापले” गेले. हे अर्पण शेवटच्या दिवसांत मानवजातीसाठी दृश्य परीक्षेच्या स्वरूपात ध्वज उभारण्याचे प्रतीक दर्शविते. फारोच्या मुलीसाठी दृश्य चिन्ह म्हणजे टोपलीतील बालक मोशे होय. तारू हे तारूत असलेल्या आठ जीवांच्या द्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविले आहे. “आठ” हा अंक एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांपैकी एक म्हणून स्थापित केला गेला आहे. जेव्हा तुम्ही त्या पाच प्राण्यांच्या अर्पणाचा विचार करता आणि त्यांपैकी तिघांना अर्धे विभागता, तेव्हा तुमचे अर्पण आठ भागांचे बनते, जसे नोहामध्ये प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविले गेले, आणि नंतर अब्रामच्या अर्पणात त्याची पुष्टी झाली.

देवाच्या आज्ञेप्रमाणे विभागलेले ते पाच प्राणी “आठ” या संख्येचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि असे करताना, ते जगाच्या शेवटी असलेल्या त्या जीवात्म्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांचे प्रतिरूप जहाजावरील “आठ” जीवात्म्यांनी दर्शविले होते. सुंतेचे चिन्ह, जे अब्रामच्या त्रिविध करारातील दुसरे पाऊल होते, ते जन्मानंतरच्या “आठव्या” दिवशी केले जाणे अपेक्षित होते; आणि त्या विधीच्या जागी बाप्तिस्मा आला, जो “आठव्या” दिवशी घडलेल्या ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाचे प्रतिरूप आहे. “आठ” ही संख्या नोहा आणि मोशे या दोघांच्या करारांची एक स्थापित वैशिष्ट्यपूर्ण खूण आहे, आणि ते एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिरूप आहेत, जे ध्वजस्वरूप अर्पण म्हणून उचलले जातील, आणि जे सातांपैकी “आठवे” आहेत.

ती पाच प्राणी त्या पाच शहाण्या कुमारिकांचे प्रतिनिधित्व करतात; ज्यांचे प्रतीक जहाजावरील "आठ" यांनी दर्शविले आहे; त्या मृत्यू न पाहताच जुन्या जगातून नव्या जगात प्रवेश करतील.

अब्रामाचे अर्पण शुद्ध अर्पण होते, कारण त्या अर्पणातील सर्व पशू शुद्ध पशू होते; आणि एकत्रितपणे ते सर्वांगहोमासाठी वापरल्या जाणाऱ्या मुख्य पशूंचे प्रतिनिधित्व करतात. पहिल्या देवदूताच्या संदेशात सृष्टिकर्त्याची उपासना करण्याची आज्ञा समाविष्ट आहे, आणि मोशेच्या काळात अब्रामाची भविष्यवाणी पूर्ण झाल्यावर स्थापण्यात येणार असलेल्या पवित्रस्थान-सेवेतील मुख्य बलिपशू उपासनेच्या अर्पणांप्रमाणे मांडले गेले आहेत, तसेच ते सृष्टिकर्त्याची उपासना करण्याच्या पहिल्या देवदूताच्या हाकेलाही पूर्वछायात्मक रीतीने दर्शवितात.

अठरावे वचन स्पष्टपणे असे म्हणते, "त्या दिवशी परमेश्वराने अब्रामाशी करार केला." हे प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांचे प्रतिरूप ठरणाऱ्या तीन टप्प्यांपैकी पहिल्या टप्प्याची नोंद करते. उत्पत्ति पंधरा मधील कराराचा टप्पा हा प्रकटीकरण चौदा मधील पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो; आणि त्यानंतर दुसरा देवदूत येतो, ज्याचे प्रतिरूप अब्रामाच्या कराराच्या दुसऱ्या टप्प्याद्वारे, जो उत्पत्ति सतरा मध्ये आढळतो, दर्शविले गेले होते.

दुसऱ्या टप्प्यात अब्रामचे नाव बदलून अब्राहाम असे करण्यात येते. अब्राम याचा अर्थ 'पिता उच्च केला गेला आहे,' आणि अब्राहाम याचा अर्थ 'अनेक राष्ट्रांचा पिता' असा होतो. अब्रामच्या बोलावणीत महान राष्ट्र होण्याचे वचन देण्यात आले होते, परंतु अब्रामचे नाव बदलले जाईपर्यंत त्या वचनाची अधिसिद्धी झाली नव्हती. त्यानंतर तो निवडलेल्या करारबद्ध लोकांचा पहिला पिता झाला. पुढील टप्प्याने तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिरूप दर्शविले, कारण अब्राहामाची इसहाकाचा बळी अर्पण करण्याविषयी परीक्षा घेण्यात आली; त्या घटनेने कूसाचे प्रतिरूप दर्शविले, ज्याने 22 ऑक्टोबर, 1844 चे प्रतिरूप दर्शविले, जे रविवारच्या कायद्याचे प्रतिरूप दर्शविते—आणि तोच तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे. त्या तिसऱ्या कराराच्या टप्प्याची पूर्तता 1844 मध्ये 22 ऑक्टोबर रोजी झाली, आणि ती उत्पत्ति अध्याय 22 मध्ये मांडलेली आहे.

दुसऱ्या टप्प्यात, जो दुसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे, ज्या ठिकाणी अब्रामचे नाव बदलले जाते, तेथे सुंतेची विधी करारबद्ध लोकांचे आणि देवाशी असलेल्या त्यांच्या नात्याचे "चिन्ह" म्हणून स्थापित केली जाते. दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या इतिहासातच देवाचे लोक मुद्रांकित केले जातात. रविवारच्या कायद्याने दर्शविलेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशात त्यांना ध्वजाप्रमाणे उंचाविले जाते, परंतु ते रविवारच्या कायद्याच्या अगोदरच्या, म्हणजेच त्याच्या थोड्याच आधीच्या कालखंडात मुद्रांकित केले जातात; मिलराइट इतिहासात हे 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी दार बंद होण्याच्या अगोदरचे ठरेल.

बाबेलमधून निघालेल्या त्या तीन आज्ञांबाबतही हेच सत्य आहे; त्यांच्यामुळे 2300 वर्षांची भविष्यवाणी आरंभ झाली, आणि तिचा शेवट 22 ऑक्टोबर 1844 रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने झाला. मंदिराचे बांधकाम पहिल्या आज्ञेनंतर, परंतु तिसऱ्या आज्ञेपूर्वी, दुसऱ्या आज्ञेच्या इतिहासकाळात पूर्ण झाले. पाया पहिल्या आज्ञेच्या काळात घातला गेला आणि मंदिराची इमारत दुसऱ्या आज्ञेच्या इतिहासात पूर्ण झाली. इ.स.पू. 457 मधील तिसऱ्या आज्ञेने 2300 वर्षांचा कालावधी सुरू केला, तर त्या आज्ञेने स्वतः यहुद्यांना राष्ट्रीय सार्वभौमत्व पुन्हा प्रदान केले. तिसऱ्या मार्गचिन्हावर एक राज्य स्थापन केले जाते, जसे की तिसऱ्या आज्ञेद्वारे राष्ट्रीय सार्वभौमत्वाच्या पुनर्स्थापनेत, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी विजयी मंडळीला ध्वजचिन्ह म्हणून उंचावण्यात, हे दर्शविले गेले आहे.

तिसऱ्या हुकुमाने २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी विवाहसमारंभास तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचे प्रतिरूप दर्शविले. वधू स्वतःला विवाहापूर्वी सिद्ध करते, विवाहसमयी नव्हे. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे मुद्रीकरण रविवारीच्या कायद्याच्या अगोदर, भविष्यवाणीद्वारे पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा काळ म्हणून दर्शविलेल्या कालावधीत, पूर्ण केले जाते. आम्हांस कळविण्यात आले आहे की पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा हीच ती परीक्षा आहे जी कृपेची मुदत संपण्यापूर्वी आपण उत्तीर्ण केली पाहिजे.

“प्रभुने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की कृपेचा अवधी संपण्यापूर्वी श्रापदाची प्रतिमा उभी केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान कसोटी ठरणार आहे, ज्यायोगे त्यांच्या अनंतकालीन नियतीचा निर्णय होईल. तुमची भूमिका अशी विसंगतीची गोंधळलेली गुंफण आहे की फार थोडेच लोक फसवले जातील.

“प्रकटीकरण 13 मध्ये हा विषय स्पष्टपणे मांडलेला आहे; [प्रकटीकरण 13:11-17, उद्धृत].”

“देवाच्या लोकांवर शिक्का मारला जाण्यापूर्वी त्यांना हीच परीक्षा द्यावी लागेल. जे सर्वजण देवाच्या नियमाचे पालन करून, आणि खोटा शब्बाथ स्वीकारण्यास नकार देऊन, देवाप्रती आपली निष्ठा सिद्ध करतील, ते प्रभु देव यहोवा यांच्या ध्वजाखाली उभे राहतील आणि जिवंत देवाचा शिक्का प्राप्त करतील. जे स्वर्गीय उगमाच्या सत्याचा त्याग करून रविवारचा शब्बाथ स्वीकारतील, ते पशूची खूण प्राप्त करतील.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी दार बंद झाले, जे रविवारच्या कायद्यावेळच्या बंद दाराचे प्रतिरूप होते. सिस्टर व्हाईट असे म्हणतात की पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा ही ती परीक्षा आहे जी आपण कृपाकाळ बंद होण्याच्या “आधी” उत्तीर्ण केली पाहिजे, आणि त्या असेही म्हणतात की हीच ती परीक्षा आहे जिथे आपल्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय होतो. रविवारच्या कायद्यापूर्वी वधू स्वतःला सिद्ध करते, आणि यासाठी योग्य विवाहवस्त्र असणे आवश्यक आहे—असे वस्त्र, जे कराराच्या दूताच्या शुद्धीकरण करणाऱ्या अग्नीने शुद्ध केले जाणार आहे. विवाहापूर्वी शिक्का लावला जातो, आणि त्यानंतर रविवारच्या कायद्यावेळी विवाह होतो.

सिस्टर व्हाईट असे ओळख करून देतात की शिक्का मारणे म्हणजे सत्यात बौद्धिकदृष्ट्या आणि आध्यात्मिकदृष्ट्या स्थिर होणे होय. त्या पुढे असेही स्पष्ट करतात की जेव्हा देवाच्या लोकांवर शिक्का मारला जाईल, तेव्हा देवाच्या न्यायनिवाड्यांचे हादरवणे येईल. हे हादरवणे म्हणजे प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील भूकंपापासून आरंभ होणारे न्यायनिवाडे होत, जो संयुक्त संस्थानांतील रविवारचा कायदा आहे.

मिलराइट मंदिर मध्यरात्रीच्या घोषणेकाळी पूर्ण झाले, यावरून हे स्पष्ट होते की न्यायाच्या तिसऱ्या मार्गचिन्हापूर्वीच शिक्का ठेवला जातो. अब्राहामाच्या करारात न्यायाची तिसरी पायरी म्हणजे मोरियाह पर्वतावरील इसहाक होती; ती केवळ क्रूसावरील ख्रिस्ताचेच नव्हे, तर मलाखी तीनमधील लेवीयांच्या अर्पणाचेही प्रतिरूप होती.

आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व परिष्कृत करणारा म्हणून बसून राहिल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोने व चांदीप्रमाणे परिष्कृत करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला धार्मिकतेत अर्पण अर्पण करतील. मग यहुदा व यरुशलैम यांचे अर्पण परमेश्वराला प्रिय होईल, जसे प्राचीन काळच्या दिवसांत होते, आणि जसे पूर्वीच्या वर्षात होते.

आणि मी न्याय करण्यासाठी तुमच्याजवळ येईन; आणि जादूटोणा करणाऱ्यांविरुद्ध, व्यभिचारी लोकांविरुद्ध, खोटी शपथ घेणाऱ्यांविरुद्ध, मजुराला त्याच्या मजुरीत पिळणाऱ्यांविरुद्ध, विधवा व पितृहीन यांच्यावर अन्याय करणाऱ्यांविरुद्ध, आणि परक्याला त्याच्या हक्कापासून वंचित करणाऱ्यांविरुद्ध, आणि माझे भय न बाळगणाऱ्यांविरुद्ध मी तत्पर साक्षीदार होईन, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. मलाखी 3:3-5.

शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेनंतर अर्पण ‘मग’ प्राचीन दिवसांप्रमाणे होईल, आणि न्यायाच्या अंतिम कृतीदरम्यान अर्पण तयार केले जाते; कारण त्याच वेळी जे लेवी शुद्ध केले गेले आहेत आणि अर्पण म्हणून सिद्ध केले गेले आहेत, त्यांची तुलना त्या मूर्ख कुमारिकांशी केली जाते ज्यांच्याविरुद्ध ख्रिस्त “त्वरित साक्षी” ठरणार आहे. “त्वरित साक्षी” तोच “लाओदीकेयाच्या मंडळीसाठी विश्वासू साक्षी” आहे, जो शेब्नाला चेंडूप्रमाणे दूरच्या मैदानात फेकून देतो, आणि जो लाओदीकेयांना आपल्या मुखातून प्रक्षेपकाप्रमाणे ओकून टाकतो. गहू आणि तण यांचे विभाजन त्वरित होईल, कारण अंतिम हालचाली वेगवान असतात. तो त्वरित दूत तोच आहे, जो मलाखी तीनमध्ये अचानक आपल्या मंदिरात येतो.

मलाखीमध्ये “जुन्या दिवसांप्रमाणे” अर्पण उंचावले जाणे म्हणजे एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजाचे उंचावले जाणे होय; ते पेंटेकोस्ताच्या दोन लाटेच्या भाकऱ्यांच्या अर्पणाचे उंचावले जाणे होते; ते अरण्यात खांबावर सर्प

उंचावला जाणे होते; ते ख्रिस्ताचे क्रूसावर उंचावले जाणे होते आणि सर्व जग आश्चर्यचकित होऊन अचंबित असताना शद्रख, मेशक आणि अबेदनेगो यांचे ख्रिस्तासह अग्निमय भट्टीत उंचावले जाणे होते; ते 1843 च्या चार्टचे प्रकाशन होते, आणि 1850 च्या चार्टसाठी उद्दिष्ट केलेला हेतू होता.

अब्राहामाच्या कराराच्या दुसऱ्या टप्प्यात सुंतेचा विधी प्रस्थापित व बंधनकारक करण्यात आला, आणि त्यामुळे तो कराराचे चिन्ह ठरला. मोशेपेक्षा भिन्न रीतीने, अब्राहामाने तत्काळ इसहाकाची सुंता केली; म्हणून तिसऱ्या टप्प्यात जेव्हा त्याने त्याला अर्पण म्हणून उचलून धरले, तेव्हा इसहाक त्या चिन्हाचे प्रतिनिधित्व करीत होता. पुढे ते चिन्ह बाप्तिस्माने बदलले जाईल; आणि ही दोन्ही मिळून क्रूसाच्या चिन्हाविषयी दोन साक्षी पुरवितात.

“जिवंत देवाचा तो शिक्का कोणता आहे, जो त्याच्या लोकांच्या कपाळांवर ठेवला जातो? तो असा एक चिन्ह आहे, जो देवदूत वाचू शकतात, पण मानवी डोळे वाचू शकत नाहीत; कारण विनाश करणाऱ्या देवदूताने या तारणाच्या चिन्हाला पाहिले पाहिजे. सुबुद्ध मनाने प्रभूच्या दत्तक घेतलेल्या पुत्र-पुत्रींवर कलवरीच्या क्रूसाचे चिन्ह पाहिले आहे. देवाच्या नियमाच्या उल्लंघनाचे पाप दूर केले गेले आहे. त्यांनी विवाहवस्त्र परिधान केले आहे, आणि ते देवाच्या सर्व आज्ञांप्रती आज्ञाधारक व विश्वासू आहेत.” Manuscript Release, number 21, 51.

उत्पत्ति पंधराव्या अध्यायातील कराराच्या पहिल्या टप्प्यात, दास्यातील 400 वर्षांच्या काळाची भविष्यवाणी निदर्शित केली आहे, आणि पौल हाच कालावधी 430 वर्षांचा असल्याचे दर्शवितो. पौलाची गणना निर्गम बारा अध्यायातील बोलावण्यापासून सुरू होते, कारण तो अब्रामाच्या परदेशवासीपणाचाही काळ त्यात समाविष्ट करतो. बारकाईने विचार केला असता, तीस वर्षांच्या संदर्भातली चारशे वर्षे हे पौलाने मांडलेले एक प्रतीक आहे, आणि अब्रामाने मांडलेली चारशे वर्षे हे दुसरे प्रतीक आहे. तर, चारशे वर्षांचा कालावधी कशाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि चारशे तीस वर्षांचा कालावधी कशाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि तीस वर्षे कशाचे प्रतिनिधित्व करतात?

विद्वानांनी योग्य रीतीने दाखवून दिले आहे की चारशे तीस वर्षे ही दोनशे पंधरा वर्षांच्या दोन कालखंडांत विभागली जाऊ शकतात; पहिला कालखंड बंधन व दास्य यांपासून मुक्त होता, आणि दुसरा दास्याचा होता.

अब्राहाम वयाच्या ७५व्या वर्षी कनानमध्ये प्रवेशला, आणि अब्राहाम १०० वर्षांचा असताना इसहाकाचा जन्म झाला (२५ वर्षांनी). इसहाक ६० वर्षांचा असताना याकोबाचा जन्म झाला, आणि याकोब १३० वर्षांचा असताना तो इजिप्तमध्ये प्रवेशला. अशा रीतीने कनानमध्ये २१५ वर्षे आणि इजिप्तमध्ये २१५ वर्षे, मिळून एकूण ४३० वर्षे झाली. भविष्यवाणीचा विद्यार्थी यासाठी दोन करारचिन्हांकडून दोन साक्षी प्राप्त करतो, कारण पौलाचे, अब्रामप्रमाणेच, नाव बदलले गेले होते. पौल ४३० असे निर्दिष्ट करतो आणि अब्राम ४०० असे. परस्पर संबंधित अशा दोन कालविषयक भविष्यवाण्यांची ओळीनंतर ओळीने झालेली पूर्तता त्या पहिल्या करारकालाशी निगडित आहे, ज्यामुळे देवाच्या निवडलेल्या लोकांची स्थापना झाली.

जेव्हा ख्रिस्त इतिहासात आला आणि अनेकांसोबत एक आठवड्यासाठी करार दृढ करण्यासाठी आला, तेव्हा तो आठवडा परस्पर संबंधित अशा दोन कालभविष्यवाण्यांचे प्रतिनिधित्व करीत होता. पौलाची चारशे तीस वर्षांची भविष्यवाणी ख्रिस्ताच्या आठवड्याप्रमाणेच दोन समभागांत विभागली जाऊ शकते. कनानमधील २१५ वर्षांनंतर इजिप्तमधील २१५ वर्षे आली; हे ख्रिस्ताच्या स्वतःच्या व्यक्तिमत्त्वातील १२६० दिवसांच्या साक्षीचे प्रतिरूप होते, आणि त्यानंतर त्याच्या शिष्यांच्या व्यक्तिमत्त्वात प्रकट झालेल्या ख्रिस्ताच्या १२६० दिवसांच्या साक्षीचे. ख्रिस्ताने करार दृढ केलेले २५२० दिवस हे त्याच्या कराराच्या “विवादा”तील सात काळांचेही प्रतिनिधित्व करतात.

इ.स.पू. 723 पासून इ.स. 1798 पर्यंत 2520 वर्षे होतात, आणि ही वर्षे प्रत्येकी 1260 वर्षांच्या दोन कालखंडांत विभागलेली आहेत, ज्यात 1260 वर्षे पगानवादाने पवित्रस्थान व सैन्य तुडविले, आणि त्यानंतर 1260 वर्षे पोपसत्तावादाने पवित्रस्थान व सैन्य तुडविले. ख्रिस्ताच्या आठवड्याचा मध्यबिंदू क्रूस होता, आणि आठवड्याचा मध्यबिंदू (538) 1260 वर्षांच्या पगान साक्षीस निर्माण करतो, ज्याच्या नंतर पगानवादाच्या पोपसत्तावादी शिष्याकडून 1260 वर्षांची पगान साक्ष येते. क्रूसावर ख्रिस्ताच्या कृपेच्या राज्यास सामर्थ्य प्राप्त झाले तेव्हा त्याने 538

चे प्रतीकत्व दर्शविले, जेव्हा ख्रिस्तविरोधकाच्या राज्यास सामर्थ्य प्राप्त झाले. क्रूसावर अक्षरशः इस्राएलला बाजूला काढण्यात आले, आणि आत्मिक इस्राएलाचा प्रारंभ झाला. इ.स. 538 मध्ये अक्षरशः पगानवादाला बाजूला काढण्यात आले, आणि आत्मिक पगानवादाचा प्रारंभ झाला.

अब्रामची चारशे वर्षांची भविष्यवाणी ही चारशे तीस वर्षांचीही आहे. तीच एकच भविष्यवाणी आहे, परंतु दोन करारचिन्हांद्वारे मांडलेली आहे. परस्पर संबंधित अशा त्या दोन कालविषयक भविष्यवाण्या देवाच्या लोकांच्या दास्यत्वाची आणि सुटकेची ओळख करून देत होत्या; आणि त्यांची पूर्तता प्राचीन इस्राएलच्या करार-इतिहासाच्या प्रारंभी होणार होती. प्राचीन इस्राएलच्या करार-इतिहासाच्या शेवटी, एक कालविषयक भविष्यवाणी दुसऱ्याशी, एका दिवसासाठी एक वर्ष या संबंधात, अनुरूप ठरते; आणि अशा प्रकारे सुटका व दास्यत्व यांवर भर देणाऱ्या दोन कालविषयक भविष्यवाण्यांची ओळख पटते.

प्राचीन इस्राएलाच्या आरंभ व समाप्तीच्या मध्यवर्ती इतिहासात आपण बाबेलच्या बंदिवासात दानियेलास पाहतो. त्या करारात्मक इतिहासातून—जो दास्यत्व आणि सुटकेच्या वचनाची ओळख करून देतो—प्राचीन इस्राएलाच्या करारात्मक इतिहासाला आधुनिक इस्राएलाच्या करारात्मक इतिहासाशी जोडणारी भविष्यवाणी मांडली जाते. दानियेलाच्या पुस्तकात दोन कालविषयक भविष्यवाण्या ओळखल्या जातात. लेवीय पुस्तक सव्वीस मधील मोशेच्या “सात काळांचा” “शपथविधी” दानियेल 9/11 मध्ये ओळखला जातो; तसेच दानियेल आठ मधील तेराव्या वचनातील प्रश्नही, जो चौदाव्या वचनातील उत्तराकडे नेतो, आणि जे 2300 वर्षांच्या भविष्यवाणीची ओळख करून देते. “शपथविधी,” जो मोडला गेला तर दानियेल नऊ अकरा मध्ये “मोशेचा शाप” ठरतो, तो जेव्हा इ.स.पू. 677 मध्ये दक्षिणी राज्याविरुद्ध अमलात आणला गेला, तेव्हा त्याचा शेवट 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी झाला; आणि 2300 वर्षांचाही तसाच झाला. तेराव्या वचनातील प्रश्नात 2520 च्या दोन्ही विखुरण्या अंतर्भूत आहेत, आणि चौदाव्या वचनातील उत्तर म्हणजे 2300 होय.

जसे मोशेसच्या बाबतीत झाले, जो प्राचीन इस्राएलच्या कराराच्या इतिहासाचा अल्फा होता, आणि जसे ख्रिस्ताच्या बाबतीत झाले, जो प्राचीन इस्राएलच्या कराराच्या इतिहासाचा ओमेगा होता, तसेच आधुनिक इस्राएलच्या आरंभीच्या अल्फा इतिहासात परस्पर-संबंधित अशा दोन कालभविष्यवाण्यांचा समावेश होता. त्यांपैकी एकाने बंधन व दास्यत्व दर्शविले आणि दुसरीने मुक्तता. प्राचीन इस्राएलच्या अल्फा इतिहासातील 430 वर्षांची दोन समकालीन अवधींमध्ये झालेली विभागणी, ख्रिस्ताने करार दृढ केला त्या आठवड्यात पुनरावृत्त झालेल्या भविष्यसूचक विभागणीचे प्रतिरूप ठरली; आणि करारभंगामुळे येणाऱ्या न्यायाच्या परस्पर-संबंधित कालावधीची, जो दोन समकालीन अवधींमध्ये विभागला गेला होता, मांडणी दोन साक्षी उभी करते की आधुनिक इस्राएलच्या अल्फा इतिहासालाही तसाच एक भविष्यसूचक आधारबिंदू असणार होता. 2520 वर्षे आणि 2300 वर्षे एकत्र समाप्त होणे, परस्पर-संबंधित अशा दोन कालभविष्यवाण्यांची तिसरी साक्ष पुरविते, ज्यांमध्ये मध्यभागी समसमान विभागलेली एक भविष्यवाणी अंतर्भूत आहे.

तीन साक्षी आत्म्यास अशी अपेक्षा करावयास प्रवृत्त करतील की, जेव्हा प्रभु आधुनिक इस्राएलच्या ओमेगा इतिहासात एक लाख चव्वेचाळीस हजारांशी करारात प्रवेश करील, तेव्हा भविष्यकाळाच्या दोन परस्परसंबंधित भविष्यवाण्या असतील, आणि त्यांच्याशी निगडित असा एक कालखंड असेल जो दोन समान भागांत विभागलेला असेल; परंतु तसे असू शकत नाही, कारण जेव्हा प्रभु आधुनिक इस्राएलबरोबर करारात प्रवेश केला, तेव्हा त्याने आपला हात स्वर्गाकडे उंचावून जाहीर केले की काळ यापुढे राहणार नाही.

एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या कराराचे प्रतीक पहिल्या फळांच्या गव्हाच्या अर्पणातील दोन हालविलेल्या भाकऱ्यांनी दर्शविले जाते. तीन साक्षींची भविष्यवाणीतील रचना, आणि त्यानंतर भविष्यसूचक काळाचा भेद नसलेली द्विगुण साक्ष, अब्रामच्या अर्पणात आढळते—एका कालवडीमध्ये (जिचे समान दोन भाग केले गेले), एका शेळीत (जिचे समान दोन भाग केले गेले), आणि एका मेंढ्यात (ज्याचे समान दोन भाग केले गेले), त्यानंतर एक कपोत आणि एक पारवा.

पहिल्या तीन अर्पणांना त्यांच्या प्रतीकात्मकतेची निगडित अशी प्रत्येकी तीन वर्षे जोडलेली होती, ज्यामुळे हे स्पष्ट होते की ती भविष्यसूचक काळ धारण करणारी तीन अर्पणे दर्शवितात. या तीनही अर्पणांकडे भविष्यसूचक काळ होता एवढेच नव्हे, तर त्या प्रत्येकाकडे असा भविष्यसूचक काळ होता जो समान रीतीने दोन कालखंडांत विभागलेला होता. कपोत आणि पारवा यांना कोणतेही वय जोडलेले नाही; ते फक्त तरुण असणे आवश्यक होते, कारण ते करारातील लोकांच्या अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व करतात, जी दोन पक्षांनी, किंवा दोन कळपांनी, दर्शविली जाते.

दोन कळप महान लोकसमुदाय आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार यांचे प्रतिनिधित्व करतात; परंतु त्या दोन पक्षांचा दुय्यम अर्थ आहे. कबूतर हे पवित्रस्थानासाठीच्या अर्पणांपैकी एक आहे, आणि अर्पण म्हणून कबूतराची ओळख शोधली असता, बहुतेक वेळा त्याचा अर्थ फारख्याच्या एका प्रकाराशी संबंधित असतो; तर अब्रामाच्या अर्पणातील कबूतर अशा पक्षाची ओळख करून देते की जो इतका तरुण आहे की त्याला पिसेच नाहीत, किंवा त्याहूनही वाईट म्हणजे, ज्या पक्षाची पिसे उपटून काढलेली आहेत. या भविष्यसूचक स्तरावर ते दोन पक्षी गहू आणि तणे आहेत.

शेवटच्या दिवसांत ध्वज आकाशाकडे पक्ष्यासारखा उंचाविला जाईल; आणि हे अगदी त्याच वेळी घडेल, जेव्हा दोन अशुद्ध पक्षी दुष्टतेला उचलून शिनारमध्ये तिच्या सिंहासनावर बसविणार आहेत.

मग जो देवदूत माझ्याशी बोलत होता तो पुढे आला आणि मला म्हणाला, “आता आपले डोळे वर करून पाहा, जे पुढे जात आहे ते काय आहे?” मी म्हटले, “ते काय आहे?” तो म्हणाला, “हे एक एफा आहे, जे पुढे जात आहे.” पुढे तो म्हणाला, “संपूर्ण पृथ्वीवर त्यांचे हेच स्वरूप आहे.” आणि पाहा, शिशाचा एक तुकडा उचलला गेला; आणि एफाच्या मध्यभागी बसलेली ही एक स्त्री आहे.

आणि तो म्हणाला, ही दुष्टता आहे. मग त्याने तिला एफा मापाच्या मध्यभागी फेकून दिले; आणि त्याच्या तोंडावर शिशाचे वजन टाकले.

मग मी माझे डोळे वर करून पाहिले, आणि पाहा, दोन स्त्रिया बाहेर येत होत्या; आणि त्यांच्या पंखांत वारा होता; कारण त्यांना करकोचाच्या पंखांसारखे पंख होते; आणि त्यांनी ते एफा पृथ्वी व आकाश यांच्या मध्ये उचलून नेले. तेव्हा जो देवदूत माझ्याशी बोलत होता त्याला मी म्हणालो, “या एफाला कोठे घेऊन जात आहेत?” आणि तो मला म्हणाला, “शिनार देशात त्यासाठी एक घर बांधावयास; आणि ते स्थापित केले जाईल, आणि तेथे तिच्या स्वतःच्या पायावर ठेविले जाईल.” जखऱ्या 5:5-11.

पोपसत्ता, जी “दुष्टता” म्हणून दर्शविली आहे, किंवा पौलाने जिचा उल्लेख “तो दुष्ट” असा केला आहे, तिला 1798 मध्ये तिचा प्राणघातक घाव बसला, जेव्हा ती ज्या टोपलीत बसलेली आहे तिच्यावर शिशाचे एक वजन ठेवण्यात आले. त्यानंतर आत्मवाद आणि धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद तिला उचलून शिनारमध्ये तिच्यासाठी एक घर बांधणार आहेत, त्याच वेळी की देव त्या घराचे बांधकाम पूर्ण करीत आहे, जे तो ध्वज म्हणून उभारणार आहे. जखऱ्यामध्ये बनावट ध्वज हा दुष्टतेची स्त्री आहे, आणि ध्वज कबुतरांच्या रूपात दर्शविला आहे. तेव्हा जग रोम आणि कबुतर यांपैकी निवड करीत असेल—रोम, जी प्रत्येक अशुद्ध आणि घृणास्पद पक्षाचा पिंजरा आहे; किंवा कबुतर, जे मानवजातीबरोबरच्या देवाच्या कराराचे प्रतीक आहे.

आणि त्याने मोठ्या सामर्थवान आवाजाने आरोळी ठोकून म्हटले, “महान बाबेल पडली आहे, पडली आहे; आणि ती भुतांच्या वासस्थानाची, प्रत्येक अशुद्ध आत्म्याच्या अड्ड्याची, आणि प्रत्येक अशुद्ध व घृणास्पद पक्षाच्या पिंजऱ्याची झाली आहे.” प्रकटीकरण 18:2.

ख्रिस्ताने आपल्या मृत्यू व पुनरुत्थानाच्या संदर्भात असे म्हटले, ‘हे मंदिर पाडा, आणि मी ते तीन दिवसांत उभे करीन.’ ते तीन दिवस अशा भविष्यसूचक कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात, जेव्हा एक मंदिर उभारले जाते, जसे मोशेच्या बाबतीत, ख्रिस्ताच्या बाबतीत आणि मिलेराइट्सच्या बाबतीत झाले. अब्रामाच्या अर्पणासाठी तीन वर्षांच्या कालवडी, शेळी आणि मेंढा यांची जी अट होती, ती हे दर्शविते की आपण आता विचारात घेत असलेल्या तीन करार-इतिहासांपैकी प्रत्येकामध्ये एक मंदिर उभारले जाणार होते. एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतिम

करारमंदिराचा ध्वज स्वर्गाकडे मुकुटाप्रमाणे उंचावला जाणार आहे. याच कारणास्तव कालवड, शेळी आणि मेंढा हे पृथ्वीवरील पशू आहेत; अशा रीतीने ते आकाशात उडणाऱ्या पक्ष्यांपासून वेगळेपण दर्शवितात. शेवटच्या दिवसांत उभारले जाणारे करारमंदिर तेव्हाच आहे, जेव्हा यरुशलेम सर्व टेकड्या व पर्वतांपेक्षा उंचावले जाते.

मी अद्याप अब्रामच्या तीन करार-चरणांपैकी पहिल्या चरणातील प्रत्येक घटक ओळखलेला नसला, तरी आतापर्यंत आपण विचारात घेतलेला प्रत्येक घटक प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलच्या आरंभी व समाप्तीत, तसेच आधुनिक इस्राएलच्या आरंभी, यांचा समांतर घटक आहे. अब्रामच्या पहिल्या करार-चरणात प्रकटीकरण चौदामधील देवदूतांच्या तीन संदेशांची तीन पावले आपण दर्शविली आहेत. अब्रामच्या पहिल्या करार-चरणात असलेले त्या तीन देवदूतांचे फ्रॅक्टल, आपण अब्रामच्या दुसऱ्या व तिसऱ्या करार-चरणांचा विचार करू तेव्हा आणखी अधिक स्पष्टपणे सिद्ध होईल.

अब्रामच्या “आठ” अर्पणांनी केवळ मोशेच्या पवित्रस्थानातील विधींमध्ये पुढे समाविष्ट होणाऱ्या अर्पणांचेच प्रतिनिधित्व होत नाही, तर ते देवाच्या करारातील लोकांच्या इतिहासात भविष्यसूचक काळाच्या भूमिकेची ओळख करून देतात आणि तिची पुष्टीही करतात. ती, इस्राएल हा देवाचा निवडलेला लोकसमूह म्हणून—तो शब्दशः असो किंवा आध्यात्मिक—त्याच्या आरंभ आणि समाप्ती यांची पुष्टी करतात.

पौलाची 430 वर्षे ही अशी एक भविष्यसूचक कालमर्यादा आहे की जी अब्रामाच्या 400 वर्षांपासून तर्कशुद्धरीत्या वेगळी करता येत नाही. ही दोन्ही एकमेकांवर अध्यारोपित केल्यास, प्रथम तीस वर्षांचा कालखंड आणि त्यानंतर चारशे वर्षांचा कालखंड प्रकट होतो. पुढील लेखात आपण याच ठिकाणापासून पुढे सुरू ठेवू.

“जुन्या करारात नोंदविण्यात आलेल्या भविष्यवाण्या या शेवटच्या दिवसांसाठी प्रभूचे वचन आहेत, आणि सॅन फ्रान्सिस्कोचे उजाडपण आपण जसे पाहिले आहे, तसेच त्या निश्चयाने पूर्ण होतील.” पत्र 154, 26 मे, 1906.